

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4Cob/118/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8719204174
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kotora
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:8719204174.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kotoru a sudcov JUDr. Júliusa Tótha a JUDr. Igora Ragana, v spore žalobcu: JAZMÍN POPRAD, s.r.o., so sídlom Námestie sv. Egídia 79, 058 01 Poprad, IČO: 36 512 184, zastúpený Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Námestie svätého Egídia 40/93, 058 01 Poprad, IČO: 44 250 029, proti žalovanému: Groupama Garancia Biztosító Zrt., Október 6. utca 20., Budapešť, Maďarsko, číslo registrácie: 01-10-041071, zastúpený JAVOR - TOKÁR advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Stará Vajnorská cesta 37, 831 04 Bratislava, IČO: 36 264 750, o zaplatenie 2.524,87 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 18Cb/71/2019-202 z 10. októbra 2022 takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok Okresného súdu Poprad č. k. 18Cb/71/2019-202 z 10. októbra 2022 vo výroku I. a III.

II. Žalobcovi priznáva proti žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalovanému uložil zaplatiť žalobcovi 2.524,87 eur s 9,05% p. a úrokom z omeškania od 12.11.2015 do zaplatenia (výrok I.), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok II.) a priznal žalobcovi náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % (výrok III.).

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny 2.524,87 eur s príslušenstvom ako nároku na poistné plnenie z poistnej zmluvy – havarijné poistenie motorového vozidla AUDI A6, EČV: A.. Dňa 01.10.2015 nastala škodová udalosť, pri ktorej bolo predmetné motorové vozidlo vytlačené kamiónom s nezisteným evidenčným číslom z cesty a došlo k poškodeniu motorového vozidla. Keďže žalobcovi sa poškodenie motorového vozidla na mieste nezdalo vážne, škodovú udalosť polícii nehlásil. Poistovní ohlásil vznik poistnej udalosti a dňa 05.10.2015 bola vykonaná obhliadka motorového vozidla, kde bol rozsah škody a opráv vyčíslený na sumu 3.000,- eur. Následne bolo poškodené motorové vozidlo opravené v autoservise ROMAŇÁK s.r.o. Spišská Nová Ves, kde boli zistené ďalšie poškodenia vozidla. Po vykonaní opravy faktúrou č. 20151564 bola stanovená suma opravy v hodnote 5.049,73 eur, pričom žalovaný priznal žalobcovi poistné plnenie len vo výške 1.340,82 eur. Zvyšnú sumu neuznal s poukazom na čl. 9 ods. 2 písm. b) Všeobecných poistných podmienok, teda z dôvodu neohlásenia škodovej udalosti polícii. Zároveň žalovaný znížil žalobcovi poistné plnenie až vo výške 60 %. Žalobca namietal, že škodovú udalosť žalovanému riadne ohlásil, poskytol súčinnosť pri zisťovaní rozsahu škody, riadne zdokladoval vykonanú opravu a neporušil svoje povinnosti uvedené v poistnej zmluve, preto nevidel dôvod na nepriznanie mu poistného plnenia v plnej výške.

3. Okresný súd Poprad vydal vo veci dňa 08.11.2019 platobný rozkaz č. k. 18Cb/71/2019-42, proti ktorému podal žalovaný včas odôvodnený odpor. V tomto neuznal žalobcom uplatnený nárok a vzniesol námietku premlčania. Uviedol, že z dôvodu neohlásenia škodovej udalosti polícii musel žalovaný pri likvidácii poistnej udalosti vychádzať len z tvrdení žalobcu o spôsobe vzniku poistnej udalosti, čím došlo k sťaženiu prešetrenia uvedenej udalosti a žalovaný nemohol zistiť, ktoré vozidlo spôsobilo poškodenie poisteného motorového vozidla, v dôsledku čoho neexistoval subjekt, voči ktorému by si uplatnil regresný nárok. Neprivolaním polície žalobca závažne porušil § 137 ods. 2 písm. c) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a čl. 9 ods. 2 písm. b) Všeobecných poistných podmienok, čo žalovaného oprávňovalo znížiť žalobcovi poistné plnenie, a to až vo výške 60 %. Žalovaný tiež namietal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v konaní, keďže žalobca pri uzatváraní poistnej zmluvy vinkuloval poistné plnenie v prospech VÚB LEASING a.s. Tiež tvrdil, že právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným vyplývajúci z poistnej zmluvy je absolútnym neobchodným právnym vzťahom, ktorý sa spravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Premlčacia lehota pri právach z poistenia je trojročná a začína plynúť rok po poistnej udalosti, ku ktorej v danom prípade došlo dňa 01.10.2015. Ak žalobca podal žalobu dňa 07.10.2019, stalo sa tak až po uplynutí uvedenej premlčacej lehoty.

4. Žalobca vo svojich písomných vyjadreniach a v prednesoch na pojednávaní zdôraznil, že krátenie poistného nebolo vzhľadom na znenie § 799 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) dôvodné, pretože v čase vzniku škodovej udalosti žalobca nepovažoval vzniknutú škodu za prevyšujúcu 1,5 – násobok väčšej škody, a preto škodovú udalosť neohlásil polícii. Navyše, sporné ustanovenie zákona o cestnej premávke bolo práve na základe obdobných prípadov novelizované tak, že udalosť, ktorá sa stane v priamej súvislosti s premávkou motorového vozidla a pri ktorej dôjde len k hmotnej škode bez ohľadu na jej výšku, sa nebude považovať za dopravnú nehodu ale za škodovú udalosť. Uvedenou novelizáciou došlo k zohľadneniu skutočnosti, že účastníci dopravnej nehody nemôžu presne určiť výšku škody už v čase jej vzniku. Zdôraznil, že výška škody v danom prípade bola približne len o 1.000,- eur vyššia než je hranica dopravnej nehody a neprivolaním polície nedošlo k žiadnej ujme, ani nebolo sťažené prešetrenie poistnej udalosti. K jeho aktívnej legitímácii v konaní uviedol, že vinkulácia poistného plnenia v prospech leasingovej spoločnosti znamená, že táto spoločnosť je len platobným miestom, ale nárok na poistné plnenie prináleží leasingovému nájomcovi. Zároveň vinkulácia platí len počas trvania leasingového vzťahu a v danom prípade leasingová zmluva a teda aj vinkulácia zanikli dňa 06.03.2017, teda žalobca má plné právo na poistné plnenie z poistnej zmluvy. K vzniesenej námietke premlčania uviedol, že poistná zmluva je síce inštitútom civilného práva, avšak v prípade podnikateľských subjektov, ako tomu je v danom prípade, sa ostatné nároky vyplývajúce z poistného vzťahu, vrátane otázky premlčania, spravujú právom obchodným. Premlčacia doba podľa zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“) je 4-ročná a keďže začala plynúť rok po poistnej udalosti, uplynula dňa 01.10.2020, teda až po doručení žaloby súdu.

5. Žalovaný vo svojich ďalších vyjadreniach vo veci zotrval na argumentácii uvedenej v podanom odpore.

6. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní ustálil skutkový stav tak, že žalobca a žalovaný uzavreli dňa 31.10.2014 poistnú zmluvu, predmetom ktorej bolo havarijné poistenie motorového vozidla, ktorého držiteľom bol žalobca. Dňa 01.10.2015 došlo ku škodovej udalosti, kedy bolo poistené motorové vozidlo poškodené. Žalobca škodovú udalosť riadne ohlásil žalovanému a v dňoch 05.10.2015 a 13.10.2015 sa uskutočnila ohliadka vozidla. Následne bolo vozidlo opravené v autoservise Romaňák s.r.o. v Spišskej Novej Vsi a žalobcovi bola vystavená faktúra č. 20151564 na sumu 5.049,73 eur. Žalovaný z uvedenej sumy priznal žalobcovi poistné plnenie len vo výške 1.340,82 eur, teda poistné plnenie krátil o 60 % z dôvodu, že žalobca porušil povinnosť stanovenú mu v čl. 9 ods. 2 písm. b) Všeobecných poistných podmienok.

7. Na zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka vymedzujúceho rozsah pôsobnosti tohto zákona, § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka zakotvujúceho obligatórnu pôsobnosť Obchodného zákonníka, § 365 ods. 1 a 4 Obchodného zákonníka upravujúceho omeškanie dlžníka, § 391 ods. 1 Obchodného zákonníka stanovujúceho začiatok plynutia premlčacej doby v obchodnom práve, podľa § 397 Obchodného zákonníka upravujúceho všeobecnú premlčaciu dobu v obchodnoprávných záväzkových vzťahoch, § 795 ods. 1 Občianskeho zákonníka vymedzujúceho začiatok poistenia a § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka upravujúceho splatnosť poistného plnenia.

8. Súd prvej inštancie pri právnom posúdení veci uviedol, že právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným ako podnikateľskými subjektmi sa pri otázke premlčania spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka, ktorý zakotvuje 4-ročnú premlčaciu lehotu na uplatnenie nároku. Ustanoveniami Občianskeho zákonníka sa spravuje len poisťná zmluva uzavretá medzi stranami sporu, avšak všetky ostatné právne vzťahy vyplývajúce z tohto zmluvného záväzku sa riadia ustanoveniami Obchodného zákonníka. V posudzovanom prípade poisťovateľ ukončil poisťné šetrenie dňa 27.10.2015, ktorý deň považoval súd prvej inštancie za začiatok plynutia premlčacej lehoty. Posledný deň lehoty pripadol na deň 27.10.2019 a keďže žalobca doručil žalobu súdu prvej inštancie dňa 08.10.2019, jeho nárok z poisťnej udalosti nie je premlčaný.

9. Za pasívne vecne legitimovaného v konaní považoval súd prvej inštancie žalovaného aj napriek jeho neúplnému označeniu pri uzatváraní poisťnej zmluvy, keďže tento sám považoval uzavretú zmluvu za platnú a plnil z nej poisťné plnenie vo výške 1.340,82 eur. Z uvedenej poisťnej zmluvy vyplýva, že ju so žalovaným uzavrel žalobca, preto podľa súdu prvej inštancie mu svedčí aj aktívna vecná legitimácia v konaní. Ak poisťné plnenie bolo vinkulované v prospech spoločnosti VÚB LEASING a.s., ide len o miesto plnenia, keďže leasingová spoločnosť nebola poisťným podľa označenej poisťnej zmluvy. Navyše, leasingový vzťah medzi žalobcom a spoločnosťou VÚB LEASING a.s. zanikol dňa 06.03.2017, kedy došlo aj k zániku vinkulácie.

10. K zníženiu poisťného plnenia z dôvodu neohlásenia škodovej udalosti polícii súd prvej inštancie uviedol, že účastník nehody môže len ťažko v deň nehody odhadnúť výšku vzniknutej škody, ktorá bola v danom prípade len o 1.000,- eur vyššia ako je stanovená hranica dopravnej nehody. Neprivoláním polície nedošlo k žiadnej ujme a žalovaný nepreukázal, že by v dôsledku tejto skutočnosti bolo sťažné prešetrenie poisťnej udalosti. Podľa súdu prvej inštancie v danom prípade nešlo o dopravnú nehodu podľa § 64 zákona č. 8/2009 Z. z., teda žalobcovi nevznikla povinnosť ohlásiť dopravnú nehodu polícii (§ 66 ods. 2 písm. a/ zákona), ale len povinnosť podľa § 66 ods. 6 citovaného zákona. V tejto súvislosti je daný rozpor medzi všeobecnými poisťnými podmienkami a zákonom. Preto súd prvej inštancie priznal žalobcovi nárok tak ako bol uplatnený podanou žalobou, a to v celom rozsahu istiny 2.524,87 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,05 % p. a., a to podľa § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka od 12.11.2015, kedy uplynula 15-dňová lehota splatnosti poisťného plnenia zo šetrenia ukončeného dňa 27.10.2015. V prevyšujúcej časti žalobu ohľadom uplatnenej doby úroku z omeškania zamietol. Zároveň podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) priznal žalobcovi voči žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

11. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Aj keď v podanom odvolaní vyslovene uviedol, že jeho opravný prostriedok smeruje proti I. a II. výroku rozsudku súdu prvej inštancie, z obsahu jeho odvolania (§ 124 ods. 1 CSP) vyplýva, že toto smeruje proti I. a III. výroku napadnutého rozsudku. Žalovaný podanie odvolania odôvodnil tým, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písmena b/ CSP), že konanie ma inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písmena d/ CSP), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písmena h/ CSP). Žalovaný žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobu v celom rozsahu zamietol.

12. Žalovaný považoval za sporné, či žalobcovi vznikol nárok na doplatenie poisťného plnenia tak, ako si to uplatnil podanou žalobou. Namietal, že právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným z poisťnej zmluvy sa riadi ustanoveniami Občianskeho zákonníka, čo sa vzťahuje aj na inštitút premlčania. Poukázal na právny názor uverejnený v odbornej literatúre, podľa ktorého, či už by sa na premlčanie plnení z poisťnej zmluvy uzatvorenej medzi podnikateľmi aplikoval Občiansky zákonník a jeho ustanovenie § 104 alebo výlučne len ustanovenia Obchodného zákonníka, premlčacia doba by bola v oboch prípadoch 4-ročná. To znamená, že žalobcom uplatnený nárok je premlčaný. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie v časti zdôvodnenia aplikácie ustanovení tak Občianskeho, ako aj Obchodného zákonníka na plynutie premlčacej doby v uvedenom prípade považoval za nepostačujúce. Zároveň spochybnil, či sa poisťný vzťah medzi žalobcom a žalovaným týkal aj žalobcovej podnikateľskej činnosti a mal za to, že v uvedenom prípade nemožno právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným subsumovať pod znenie § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka. Žalovaný nesúhlasil ani so stanovením začiatku plynutia premlčacej

doby na deň 27.10.2015 viažuci sa k vyšetreniu poistnej udalosti. Zdôraznil, že podľa § 797 ods. 2 Občianskeho zákonníka právo na poistné plnenie vzniká v deň vzniku poistnej udalosti, teda 01.10.2015.

13. Žalovaný vyčítal súdu prvej inštancie aj jeho postup pri posudzovaní oprávnenia žalovaného primerane znížiť poistné plnenie a odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie v tejto časti považoval za nedostatočné, navyše vychádzajúce z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že neprivolaním polície na miesto škodovej udalosti žalovaný konal v rozpore s dohodnutými zmluvnými podmienkami, za ktoré konanie má znášať zmluvne dohodnuté následky v podobe zníženia poistného plnenia. Žalovaný nesúhlasil s konštatovaním súdu prvej inštancie, že neprivolaním polície nedošlo k žiadnej ujme, či k sťaženiu prešetrenia poistnej udalosti. Zdôraznil, že v prípade zavolania polície táto mohla vypátrať druhého účastníka dopravnej nehody a objektivizovať príčinu vzniku poistnej udalosti. Zároveň by žalovanému vzniklo regresné právo na nahradenie vyplateného poistného plnenia, resp. by sa žalobca mohol priamo obrátiť na prevádzkovateľa alebo poisťovateľa kamiónu podľa zákona o povinnom zmluvnom poistení. Zdôraznil, že poistná udalosť tak, ako ju opísal žalobca, bola nepochybne dopravnou nehodou podľa § 64 ods. 2 písm. a) zákona o cestnej premávke a žalovaný mal privolať políciu na miesto nehody. Opomenutím tejto povinnosti porušil jednak a/ zmluvné ustanovenie čl. 9 ods. 2 písm. b) Všeobecných poistných podmienok, ako aj b/ zákonné ustanovenie § 66 ods. 2 písm. a) a e) zákona o cestnej premávke a takéto konanie je podľa § 137 ods. 2 písm. c) uvedeného zákona závažným porušením pravidiel cestnej premávky, preto žalovaný bol oprávnený podľa čl. 11 ods. 24 Všeobecných poistných podmienok primerane znížiť poistné plnenie.

14. K odvolaniu žalovaného sa žalobca vyjadril podaním zo dňa 27.12.2022 a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

15. Poukázal na skutočnosť, že oba subjekty, teda žalobca aj žalovaný uzavreli poistnú zmluvu ako podnikateľské subjekty v rámci výkonu svojej podnikateľskej činnosti, čo zo strany žalovaného nebolo počas celého konania na súde prvej inštancie namietané. Z uvedeného dôvodu sa na právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným mali aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, pričom v prípade, ak Obchodný zákonník osobitnú právnu úpravu určitých otázok neupravuje, použijú sa ustanovenia Občianskeho zákonníka ako všeobecného právneho predpisu. Obchodný zákonník v § 397 obsahuje špeciálnu úpravu dĺžky premlčacej doby, ktorá je štyri roky. Osobitná úprava poistnej zmluvy a začiatku plynutia premlčacej lehoty pri právach z poistného plnenia je obsiahnutá v Občianskom zákonníku. Podľa § 104 tohto zákona pri právach na plnenie z poistenia začína plynúť premlčacia doba za rok po poistnej udalosti. V danom prípade došlo k škodovej udalosti dňa 01.10.2015, preto premlčacia doba začala podľa citovaného § 104 Občianskeho zákonníka plynúť dňa 01.10.2016 a k premlčaniu práva žalobcu by došlo až dňa 01.10.2020. Keďže žaloba bola podaná na súde dňa 07.10.2019, k premlčaniu žalobcom uplatneného práva nedošlo. Žalobca zdôraznil, že právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným je vzťahom obchodnoprávnym a ak Obchodný zákonník neobsahuje právnu úpravu poistnej zmluvy, riadi sa táto ustanoveniami Občianskeho zákonníka, avšak na zvyšnú časť záväzkového vzťahu sa aplikujú ustanovenia Obchodného zákonníka.

16. Ku kráteniu poistného plnenia uviedol, že žalobca v čase vzniku škodovej udalosti nemohol odhadnúť presnú výšku poškodenia motorového vozidla, nakoľko túto bolo možné určiť až na základe opravy vykonanej autorizovaným servisom. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 14.02.2022, sp. zn. 24C/17/2021 a rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24.04.2019, sp. zn. 2Co/129/2017, v zmysle ktorých pri ohlásení dopravnej nehody polícii je podstatným to ako sa škoda javila na mieste samom v čase po nehode, nie podľa toho, aká škoda bola následne zistená servisom. Uviedol, že v zmysle zákona č. 8/2009 Z. z. je účastník cestnej premávky povinný nahlásiť policajtovi iba vznik dopravnej nehody, a teda nie aj škodovej udalosti. Vzhľadom na uvedené považoval čl. 9 ods. 2 písm. b) Všeobecných poistných podmienok za rozporný so zákonom. Zdôraznil, že neoznámenie predmetnej udalosti v cestnej premávke nemôže byť dôvodom na krátenie poistného plnenia, nakoľko poistený nemôže už v čase dopravnej nehody poznať skutočnú výšku škody a podľa toho sa rozhodnúť, či sa jedná o dopravnú nehodu alebo škodovú udalosť, resp. či je túto skutočnosť povinný nahlásiť polícii.

17. Vyjadrenie žalobcu bolo žalovanému doručené dňa 10.01.2023, repliku svojho odvolania vo veci nepodal.

18. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP) prejednal odvolanie žalovaného, ktoré bolo podané v zákonnej lehote oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania, pretože nejde o odvolanie proti rozhodnutiu, na prejednanie ktorého je potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je nedôvodné.

19. Rozsudok odvolacieho súdu bol v zmysle § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 CSP odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo podľa § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

20. Žalovaný podanie odvolania odôvodnil odvolacími dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f), a h) CSP. Odvolací súd po preskúmaní podaného odvolania zistil, že v danom prípade tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

21. K uplatneným odvolacím dôvodom odvolací súd uvádza, že odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP je daný vtedy, ak je na strane súdu taký závažný procesný postup, ktorým sa strane znemožní realizácia tých jej procesných práv, ktoré jej CSP priznáva, a to v takej miere, že dôjde k porušeniu práva na spravodlivý proces.

22. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP je naplnený, ak má konanie inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Tento odvolací dôvod dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

23. Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom je to, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané či vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

24. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP predpokladá, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak súd posúdil vec podľa normy, ktorá na daný skutkový stav nedopadá alebo právnu normu síce určil správne avšak nesprávne ju interpretoval alebo ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

25. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov, teda či došlo k porušeniu práva strany na spravodlivý proces; či konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; či súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a či vec nesprávne právne posúdil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05) a dospel k záveru, že označené odvolacie dôvody neboli naplnené.

26. Odvolací súd z podanej žaloby zistil, že žalobcom uplatnený nárok na peňažné plnenie je nárokom na doplatenie poistného plnenia z Poistnej zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 31.10.2014, ktoré žalobca požadoval z dôvodu krátenia poistného plnenia žalovaným z poistnej udalosti, ku ktorej došlo v cestnej premávke a ktorej vznik žalobca neohlásil polícii.

27. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s prihliadnutím na odvolanie žalovaného, odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ako aj skutočnosti osvedčené obsahom spisu bolo posúdiť, či v danej veci boli splnené zákonné podmienky pre vyhovieť žaloby, t. j. uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi 2.524,87 eur s príslušenstvom z titulu krátenia poistného plnenia. Žalovaný v podanom odvolaní namietal, že právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným z poistnej zmluvy sa má riadiť výlučne ustanoveniami Občianskeho zákonníka, a to aj v otázke premlčania a že ku kráteniu poistného plnenia pristúpil oprávnené z dôvodu, že žalobca neohlásil vznik poistnej udalosti polícii v rozpore so všeobecnými poistnými podmienkami a zákonom o cestnej premávke.

28. Odvolací súd z predloženého spisu zistil, že žalobca ako poistený a žalovaný ako poisťovateľ uzavreli dňa 31.10.2014 Poistnú zmluvu, predmetom ktorej bolo havarijné poistenie motorového vozidla „Audi A6 IV Diesel 3.0 TDI DPF quattro S tronic (A7)“, ktorého držiteľom bol v tom čase žalobca. Podľa oznámenia žalobcu u označeného motorového vozidla došlo k poistnej udalosti dňa 01.10.2015, kedy o 3:00 hod ráno na úseku diaľnice D1 Liptovský Mikuláš – Poprad, ktorá sa v tom čase opravovala, bolo motorového vozidlo žalobcu vytlačené z ľavého pruhu do zvodidiel kamiónom s neznámym evidenčným číslom, pričom došlo k poškodeniu ľavej strany vozidla. Po zastavení v noci vodič motorového vozidla dobre nevidel, odišiel na bezpečné miesto a udalosť neohlásil polícii, nakoľko poškodenie motorového vozidla sa mu nezdalo tak závažné, aby suma jeho opravy prevýšila zákonom stanovený limit. Na druhý deň žalobca poistnú udalosť nahlásil žalovanému. Poistná udalosť bola riadne zdokumentovaná a obhliadnutá likvidátorom, ktorý pri prvotnej obhliadke vyčíslil škodu približne v sume 3.000,- eur. Až následne autoservis zistil, že poškodený je aj ľavý reflektor a ľavé predné koleso. Celková suma opravy predstavovala 5.049,73 eur, a to podľa faktúry č. 20151564 vystavenej autoservisom ROMAŇÁK s.r.o. dňa 15.10.2015. Krycím listom (z č.l. 17) žalovaný oznámil autoservisu, že mu vyplatí poistné plnenie vo výške 1.340,82 eur, keďže u žalobcu došlo ku kráteniu poistného plnenia o. i. o sumu 2.524,87 eur z dôvodu podľa čl. 9 bod 2 písm. b) Všeobecných poistných podmienok, teda z dôvodu neohlásenia škodovej udalosti polícii. Žalovaný krátil žalobcovi poistné plnenie o 60 % podľa čl. 11 bod 24 písm. b) poistných podmienok.

29. Odvolací súd uvádza, že pre náležité rozhodnutie vo veci je potrebné vyporiadať sa s predbežnou otázkou, či právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným z poistnej zmluvy a s tým súvisiace premlčanie uplatneného nároku sa spravuje ustanoveniami Občianskeho alebo Obchodného zákonníka a ďalej, či žalovaný pristúpil ku kráteniu poistného plnenia z poistnej udalosti v súlade so zákonom a Všeobecnými poistnými podmienkami.

30. Podľa § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka, táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

31. Podľa § 261 ods. 9 Obchodného zákonníka, zmluvy medzi osobami uvedenými v odsekoch 1 a 2, ktoré nie sú upravené v hlave II tejto časti zákona, a sú upravené ako zmluvný typ v Občianskom zákonníku, spravujú sa príslušnými ustanoveniami o tomto zmluvnom type v Občianskom zákonníku a týmto zákonom.

32. Podľa § 397 Obchodného zákonníka, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

33. Podľa § 104 Občianskeho zákonníka, pri právach na plnenie z poistenia začína plynúť premlčacia doba za rok po poistnej udalosti.

34. Podľa § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka, poistnou zmluvou sa poisťiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poisťiteľom poistnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poistné.

35. K charakteru právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným odvolací súd uvádza, že Poistnú zmluvu zo dňa 31.10.2014, ktorej právna úprava je obsiahnutá v § 788 a nasl. Občianskeho zákonníka, uzavrel žalovaný ako poisťovňa a žalobca ako poistená právnická osoba, pričom v záhlaví tejto zmluvy sú oba tieto subjekty označené svojím obchodným menom, sídlom a IČOm, teda znakmi charakteristickými pre právnickú osobu (§ 18 a nasl. Občianskeho zákonníka) a podnikateľa (§ 2 Obchodného zákonníka). Právna úprava obsiahnutá v § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka zakotvuje tzv. relatívne obchody, t. j. záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, na ktoré sa aplikujú ustanovenia Obchodného zákonníka. Medzi relatívne obchody patria tie záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, kde pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti. Zákon nevyžaduje, aby išlo o vzťahy, ktorými sa bezprostredne realizuje predmet podnikania. Ide o voľnejšiu dikciu umožňujúcu sem začleniť aj záväzkové vzťahy, ktoré voľnejšie súvisia s predmetom podnikania. Bezprostredná súvislosť dohodnutého záväzku s podnikateľskou činnosťou strán zmluvy nemusí byť v tejto zmluve jednoznačne uvedená, zmluvné strany si však musia byť vzájomne vedomé toho, že uzavierajú obchodný zmluvný

vzťah. To znamená, že každá z nich, a to už pri formovaní obchodnej transakcie, by mala vychádzať z presvedčenia, že aj druhá strana v tomto vzťahu vystupuje z pozície podnikateľa a realizácie svojej podnikateľskej činnosti (Suchoža, J. a kol. Obchodný zákonník a súvisiace predpisy. Komentár. 1. vydanie. Bratislava: Eurounion spol. s r.o, 2003, s. 610).

36. Odvolací súd pri posúdení charakteru právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným pri výklade prejavu vôle zmluvných strán pri uzatváraní poisťnej zmluvy s prihliadnutím na znenie ust. § 266 Obchodného zákonníka zohľadnil úmysel konajúcich strán, význam prejavenej vôle, ako aj všetky okolnosti súvisiace s prejavom vôle, predovšetkým následné správanie sa strán a dospel k záveru, že predmetný právny vzťah je vzťahom obchodnoprávnym v zmysle kritérií vymedzených citovaným ustanovením § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka. Odvolací súd zohľadnil, že obe strany sporu v zmluve vystupujú ako podnikatelia, že v závere prvej strany poisťnej zmluvy žalovaný poskytol žalobcovi tzv. obchodnú zľavu, čo nasvedčuje tomu, že uzatvorenie zmluvy malo súvis s obchodnou, resp. podnikateľskou činnosťou žalobcu a že žalovaný počas celého konania nenamietal, že by uzatvorenie poisťnej zmluvy nemalo súvis s podnikateľskou činnosťou oboch strán sporu (čo prvýkrát uviedol až v podanom odvolaní), resp. že konanie je na súde nesprávne vedené ako obchodnoprávny spor pod sp. zn. „Cb“.

37. Žalovaný vo vzťahu k charakteru poisťného vzťahu navyše namietal aj tú skutočnosť, že poisťná zmluva je tzv. absolútnym neobchodom upraveným výlučne v Občianskom zákonníku a preto sa všetky práva a povinnosti z neho vyplývajúce, vrátane otázky premlčania, riadia jedine týmto zákonníkom. Odvolací súd uvádza, že v naznačenom smere dochádza k stretu relatívnych obchodných záväzkov so zmluvným typom v podobe absolútného neobchodu, t. j. poisťnej zmluvy upravenej výlučne v Občianskom zákonníku. Na výklad právneho režimu uplatnenia práv a povinností v takýchto zmiešaných právnych vzťahoch je potrebné aplikovať § 261 ods. 9 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého zmluvy medzi osobami uvedenými v § 261 odsekoch 1 a 2 Obchodného zákonníka, ako je tomu aj v posudzovanom prípade, ktoré nie sú upravené v hlave II tejto časti zákona a sú upravené ako zmluvný typ v Občianskom zákonníku, spravujú sa príslušnými ustanoveniami o tomto zmluvnom type v Občianskom zákonníku a Obchodným zákonníkom. Citované znamená, že použitie Občianskeho zákonníka sa obmedzuje len na zmluvy upravené ako zmluvné typy v Občianskom zákonníku, ak budú uzatreté medzi subjektmi uvedenými v § 261 odseku 1 a 2 a len na osobitné ustanovenia Občianskeho zákonníka o príslušnom zmluvnom type. Všetko ostatné, čo priamo zmluvný typ neupravuje, sa bude spravovať všeobecnými ustanoveniami Obchodného zákonníka o záväzkových vzťahoch (napr. splnenie, omeškanie, premlčanie, náhrada škody, atď.). (Ovečková, O. a kol. Obchodný zákonník, Veľký komentár. I. a II. zväzok. Bratislava: Wolters Kluwer s.r.o. 2017).

38. Na uvedenom nič nemení ani skutočnosť, že v úvode Všeobecných poisťných podmienok žalovaného je stanovené, že pre poistenie motorových vozidiel uzatvárané žalovaným platia príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, tieto Všeobecné poisťné podmienky a ustanovenia poisťnej zmluvy. Odvolací súd k tomu poznamenáva, že v zmysle zaužívanej súdnej praxe podnikateľa nemôžu dohodou vylúčiť použitie všeobecných ustanovení o obchodných záväzkových vzťahoch z Obchodného zákonníka v ich záväzkových vzťahoch. Ustanovenie § 263 Obchodného zákonníka za kogentné považuje aj ustanovenie § 261. Aplikáciu § 261 ods. 9 preto zmluvné strany nemôžu v ich právnom vzťahu vylúčiť. Takáto interpretácia by viedla k obchádzaniu Obchodného zákonníka.

39. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd konštatuje, že aj keď je poisťná zmluva ako zmluvný typ upravená výlučne v Občianskom zákonníku, vzhľadom na podnikateľský charakter právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným je potrebné na ostatné ich práva a povinnosti aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, a to aj v otázke premlčania. Ide teda o tzv. kombinovaný záväzkový vzťah, kde podmienky poisťnej zmluvy, ako aj začiatok plynutia premlčacej doby pri právach z poisťného plnenia, sa vzhľadom na výlučnú právnu úpravu obsiahnutú v Občianskom zákonníku spravujú týmto zákonom a ostatné práva a povinnosti zo zmluvného vzťahu medzi podnikateľmi Obchodným zákonníkom. Podľa § 397 Obchodného zákonníka je všeobecná premlčacia doba pre obchodnoprávne záväzky štyri roky. Pre začiatok jej plynutia však nemožno aplikovať všeobecnú právnu úpravu začiatku plynutia premlčacej doby obsiahnutú v § 391 ods. 1 Obchodného zákonníka, ale vzhľadom na výlučnú právnu úpravu § 104 Občianskeho zákonníka, ktorý v prípade práv na plnenie z poistenia určuje začiatok plynutia premlčacej doby za rok po poisťnej udalosti.

40. V posudzovanom prípade došlo k poistnej udalosti, t. j. k poškodeniu motorového vozidla žalobcu dňa 01.10.2015, t. j. premlčacia lehota podľa § 104 Občianskeho zákonníka začala plynúť dňa 01.10.2016 a uplynula dňa 01.10.2020, teda po štyroch rokoch. Ak žalobca doručil žalobu o peňažné plnenie súdu prvej inštancie dňa 07.10.2019, nedošlo k premlčaniu jeho práva na poistné plnenie. Súd prvej inštancie teda správne vec právne posúdil, ak konštatoval zachovanie premlčacej lehoty pre uplatnenie žalobcovho práva na súde.

41. Záver o nepremlčaní žalovaného nároku platí obdobne aj v prípade, ak by sa na otázku premlčania vzťahovali výlučne ustanovenia Obchodného zákonníka, ako to požadoval žalovaný s poukazom na závery Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 3Obdo/103/2019. Obchodný zákonník v § 392 ods. 1 pri právach na plnenie záväzku odvodzuje začiatok plynutia premlčacej doby od doby splatnosti. Podľa čl. 11 ods. 2 Všeobecných poistných podmienok je poistné plnenie splatné do 15 dní od ukončenia šetrenia poisťovateľa potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa plniť. Súd prvej inštancie v bode 19 odôvodnenia svojho rozsudku ustálil koniec poistného šetrenia na deň 27.10.2015. Od tohto dátumu možno začať počítať lehotu splatnosti poistného plnenia, ktorá mala uplynúť dňa 11.11.2015. Nasledujúci deň začala plynúť lehota premlčacia, ktorá skončila dňa 12.11.2019, teda až po tom, čo žalobca doručil žalobu súdu.

42. Podľa § 799 ods. 1 Občianskeho zákonníka, poistený je povinný zachovávať povinnosti, ktoré boli dohodnuté alebo ktoré sú v tomto zákone alebo v poistných podmienkach ustanovené. Podľa odseku 2 tohto ustanovenia, kto má právo na plnenie, je povinný bez zbytočného odkladu poisťiteľovi písomne oznámiť, že nastala poistná udalosť, dať pravdivé vysvetlenie o jej vzniku a rozsahu jej následkov a predložiť potrebné doklady, ktoré si poisťiteľ vyžiada. Poistné podmienky mu môžu uložiť aj ďalšie povinnosti.

43. Podľa § 799 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak malo vedomé porušenie povinností uvedených v odsekoch 1 a 2 podstatný vplyv na vznik poistnej udalosti alebo na zväčšenie rozsahu následkov poistnej udalosti, je poisťiteľ oprávnený plnenie z poistnej zmluvy znížiť podľa toho, aký vplyv malo toto porušenie na rozsah jeho povinnosti plniť. Poisťiteľ nie je oprávnený počas trvania poistnej zmluvy plnenie z poistnej zmluvy znížiť z dôvodu, že poistné nebolo riadne a včas zaplatené.

44. Podľa čl. 9 ods. 2 písm. b) Všeobecných poistných podmienok, v prípade vzniku poistnej udalosti je poisťník/poistený povinný bezodkladne nahlásiť polícii každú škodovú udalosť, za ktorú od poisťovateľa bude požadovať plnenie s výnimkou škôd spôsobených živelnou udalosťou, ak nedošlo súčasne k zraneniu alebo usmrteniu osôb, poisťník/poistený je povinný na základe žiadosti poisťovateľa predložiť výsledky šetrenia políciou.

45. Podľa čl. 24 poisťovateľ má právo primerane znížiť poistné plnenie, ak b) poistený porušil povinnosti uvedené v článku 9.

46. V posudzovanom prípade žalovaný ako poisťovňa pristúpil k zníženiu poistného plnenia z dôvodu, že žalobca bezprostredne po škodovej udalosti na diaľnici túto neohlásil polícii, teda pre porušenie čl. 9 ods. 2 písm. b) Všeobecných poistných podmienok. Odvolací súd k tomu uvádza, že v uvedenom prípade dochádza k stretu podmienok zníženia poistného plnenia podľa Všeobecných poistných podmienok a podľa § 799 Občianskeho zákonníka, ktorého aplikáciu v konaní už žiadal žalobca vo svojich vyjadreniach a žalovaný mal možnosť v priebehu konania sa k nej vyjadriť (§ 382 CSP a contrario).

47. Základná právna norma zakotvujúca podmienky zníženia poistného plnenia je obsiahnutá v § 799 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Výklad tohto ustanovenia priniesol Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku zo dňa 27.01.2011, sp. zn. 1Cdo/152/2009, keď konštatoval, že „nieť pochýb o tom, že k primárnym povinnostiam poisteného patrí povinnosť zachovávať všetko to, čo bolo dohodnuté alebo určené a povinnosť poskytovať súčinnosť. Je logické, že rozsah týchto povinností vyplýva buď priamo zo zákona, prípadne z poistných podmienok, pokiaľ sú súčasťou poistnej zmluvy. Okrem toho má i povinnosť zachovávať všetko, k čomu sa zaviazal v zmluve. Pre prípad kolízie medzi povinnosťami zo zákona na strane jednej a zo zmluvy na druhej strane, je treba rešpektovať kogentnú alebo dispozitívnu povahu príslušných ustanovení a z tohto hľadiska hodnotiť právnu relevanciu. Záväzná východiská pre posudzovanie zníženia poistného plnenia zo strany poisťiteľa, aby podľa závažnosti a vplyvu porušenia konkrétnej povinnosti (poisteným) mohol korigovať výšku poistného plnenia, upravuje ustanovenie §

799 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ktoré má povahu normy kogentnej. Uvedené ustanovenie slúži na ochranu poisťovateľa, ale súčasne aj poisteného tým, že poistné plnenie umožňuje znížiť len v prípade, ak porušenie povinnosti bolo vedomé a súčasne malo podstatný vplyv na poistnú udalosť, resp. na zväčšenie rozsahu jej následkov. V rámci podstatného vplyvu dáva možnosť posudzovať rozsah miery tohto vplyvu na vznik poistnej udalosti, resp. jej následkov. Z povahy tohto ustanovenia vyplýva, že ak vedomé porušenie povinnosti nemalo podstatný vplyv na vznik poistnej udalosti, krátenie poistného je vylúčené.“

48. V medziach citovaného rozhodnutia je potrebné posudzovať aj prejednávajúcu vec, t. j. zisťovať, či malo vedomé porušenie povinností žalobcom z poistnej zmluvy, t. j. neohlásenie škodovej udalosti polícii, podstatný vplyv na vznik poistnej udalosti alebo na zväčšenie rozsahu následkov poistnej udalosti. Ustanovenie čl. 9 ods. 2 písm. b) Všeobecných obchodných podmienok totižto prihladnuc na citované závery rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky musí byť v súlade s kogentným ust. § 799 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd pritom zdôrazňuje, že „zákon nevyklučuje dohodu o znížení plnenia z poistnej zmluvy v prípade porušenia povinností vyplývajúcich poistenému z § 799 Občianskeho zákonníka, táto dohoda však musí byť v súlade s odsekom 3 citovaného ustanovenia, pretože je kogentným. Sankcia v podobe zníženia poistného plnenia nastupuje len za predpokladu splnenia oboch zákonných podmienok súčasne“ (NS SR sp. zn. 1Cdo/152/2009), t. j. len v prípade, ak porušenie povinností bolo vedomé a súčasne malo podstatný vplyv na poistnú udalosť, resp. na zväčšenie rozsahu jej následkov.

49. Odvolací súd pri posudzovaní vedomosti žalobcu o porušení povinnosti zohľadnil predovšetkým skutočnosť, že porušenie povinnosti v podobe neohlásenia škodovej udalosti polícii nastalo až po označenej udalosti, teda časovo jej nepredchádzalo a teda nemohlo mať vplyv na vznik tejto udalosti. Rovnako nemožno usudzovať, že neohlásenie škodovej udalosti malo podstatný vplyv na zväčšenie rozsahu jej následkov, keďže ku vzniku poistnej udalosti a ku vzniku jej následkov došlo samotným nehodovým dejom, teda poškodením predmetného motorového vozidla pri poistnej udalosti, ku ktorému došlo predtým, ako vôbec mohol byť žalobca ako poistený povinný predmetnú skutočnosť oznámiť polícii.

50. Pre zníženie poistného plnenia je nevyhnutné, aby porušenie povinností poisteným, v prejednávanej veci porušenie povinnosti oznámiť poistnú udalosť policajnému orgánu, bolo dôvodom pre zväčšenie rozsahu následkov poistnej udalosti. Zákon č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v ustanovení § 64 odsek 1 (účinný v čase vzniku škodovej udalosti) definuje dopravnú nehodu ako udalosť v cestnej premávke, ktorá sa stane v priamej súvislosti s premávkou vozidla a pri ktorej a) sa usmrť alebo zraní osoba, b) sa poškodí cesta alebo všeobecne prospešné zariadenie, c) uniknú nebezpečné veci alebo d) na niektorom zo zúčastnených vozidiel vrátane prepravovaných vecí alebo na inom majetku vznikne hmotná škoda, zrejme prevyšujúca jedenaplnásobok väčšej škody podľa Trestného zákona (t. j. viac ako 3.990,- eur). V danej veci škoda na poistenom vozidle žalobcu prevýšila 3.999,- eur, ale zrejmosť výšky škody nie je možné posúdiť podľa toho, aká škoda bola odborným servisom nakoniec skutočne zistená. Dôležité je to, ako sa škoda javila na mieste samom v čase po nehode. V tejto súvislosti je potrebné zohľadniť podmienky na mieste udalosti, a to že ku škodovej udalosti došlo o 3:00 hod ráno, teda v noci, kedy bola znížená viditeľnosť a vodič motorového vozidla dobre nevidel, preto odišiel na bezpečné miesto. Motorové vozidlo bolo v tom čase pojazdné, bolo na ňom viditeľné len poškodenie ľavej strany. Z uvedeného vyplýva, že žalobca vzhľadom na okolnosti prípadu mohol usudzovať, že vzniknutá škoda neprekročila 3.999,- eur. Na druhý deň žalobca poistnú udalosť nahlásil žalovanému, poistná udalosť bola riadne zdokumentovaná a obhliadnutá likvidátorom a tento dokonca rovnako pri prvotnej obhliadke za podstatne lepších podmienok vyčíslil škodu približne v sume 3.000,- eur, teda pod hranicu stanovenú zákonom na oznámenie udalosti polícii.

51. V posudzovanej veci žalobca neporušil svoju oznamovaciu povinnosť voči poisťovateľovi - žalovanému, keď škodnú udalosť riadne nahlásil, o priebehu škodnej udalosti neboli pochybnosti. Vzhľadom na tieto okolnosti samotné porušenie povinnosti ohlásiť dopravnú nehodu polícii preto nemohlo mať za následok nemožnosť, či podstatné sťaženie prešetrenia skutočností rozhodných pre posúdenie vzniku nároku na poistné plnenie a jeho výšku.

52. Za situácie, kedy žalovaný uvádza len hypotetické možnosti, ktoré by prípadne mohli odôvodniť zníženie či nepriznanie plnenia, ako napr. použitie alkoholu, či porušenie pravidiel cestnej premávky a

ktoré by mohli byť zistené policajným šetrením predmetnej dopravnej nehody, či prípadne viesť k vzniku nároku žalovaného na regresný nárok voči prevádzkovateľovi kamiónu, nemožno dospieť k záveru, že tieto okolnosti skutočne nastali, a teda, že nenahlásenie škodovej udalosti polícii malo vplyv na rozsah povinnosti žalovaného plniť.

53. Zníženie poistného plnenia nie je automatickou sankciou, ale oprávnením poisťovne, preto vždy bude záležať na jej rozhodnutí, či svoje oprávnenie využije. Avšak v prípade, ak poisťovňa pristúpi k zníženiu poistného plnenia z poistnej udalosti, je nevyhnutné, aby tak urobila v súlade nielen s dohodnutými Všeobecnými poistnými podmienkami, ale aj v súlade s kogentným ustanovením § 799 Občianskeho zákonníka.

54. V posudzovanom prípade odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie, dospel k záveru, že u žalobcu neboli splnené podmienky na zníženie poistného plnenia, keďže porušenie Všeobecných poistných podmienok žalobcom v podobe neohlásenia škodovej udalosti polícii nemalo podstatný vplyv na poistnú udalosť, resp. na zväčšenie rozsahu jej následkov, preto súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, ak žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 2.524,87 eur s príslušenstvom ako sumu zodpovedajúcu výške kráteného poistného plnenia, z ktorého dôvodu odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil (výrok I.). Taktiež potvrdil závislý výrok rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania ako vecne správny (výrok III.).

55. O trovách tohto odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania, ktoré je povinný nahradiť neúspešný žalovaný. O výške trov tohto odvolacieho konania podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

56. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v ustanovení § 419 CSP.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie môže podať strana sporu v ktorej neprospech bolo toto rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP) Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa § 427 ods. 1 CSP.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom, okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 CSP, ak má dovolateľ sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Inak dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 447 písm. c) CSP.

V dovolaní podľa § 428 CSP sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).